

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1803/2020
23.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из ..., против тужених Регионалног центра за таленте из Враћа и Града Враћа, кога заступа Градско правобранилаштво из Враћа, ради исплате зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог Града Враћа изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 155/19 од 29.01.2020. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Враћа изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 155/19 од 29.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П1 2395/18 од 14.09.2018. године, ставом првим изреке обавезан је тужени Регионални центар за таленте из Враћа да тужиоцу на име неиплаћених зарада и припадајућих доприноса плати одређене месечне износе за период од јанура 2014. године закључно са септембром 2016. године са законском затезном каматом на сваки износ појединачно, ближе наведеним као у том ставу изреке, као и да му за наведени период на досуђене појединачне износе обрачуна и плати доприносе по основу обавезног социјалног пензијско-инвалидског осигурања, док је тужбени захтев у односу на туженог Град Враће одбијен како неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени Регионални центар за таленте из Враћа да тужиоцу на име трошкова поступка плати износ од 298.218,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 155/19 од 29.01.2020. године, ставом првим изреке првостепена пресуда је потврђена у усвајајућем делу става првог изреке и у том делу жалба туженог Регионалног центра за таленте из Враћа одбијена као неоснована. Ставом другим и трећим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је обавезан тужени Регионални центар за таленте из Враћа да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 198.135,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је тужилац обавезан да туженом Граду Враћу накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.657,50 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Врање је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права на основу члана 403. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ставри ради исплате зарада и припадајућих доприноса поднета је 01.04.2016 године, а преиначена повећањем тужбеног захтева 22.02.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 1.270.850,50 динара.

Имајући у виду да се овај спор из радног односа не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, већ се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић